

Her og nú
 Læstingur 21-4/90 Nr. 5. 20. Eftir. Frétt. Eide.

Hans Jon Olsen

"Her og Nú" eitur nýggjasta blaðið í Føroyum. Tað kemur út í Hvannasundi og útgavaramir eru ungir, 13 og 14 ára gamlir

Teir eru Hans Jon Olsen, 14 ár, Suni Johannessen, 13 ár og Hanus Sørensen, 13 ár.

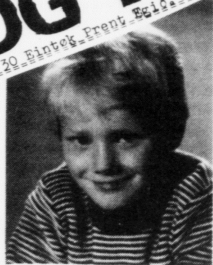
Blaðið kemur út hvønn leygardag og viðhvørt kemur eitt eykabláð mikudag. Leygardagsblaðið kostar 5,00 kr.

- Onkur helt, hetta var ov nógv, sigur Suni.

- Í staðin fyri at lækka prís, gera vit fleiri síður, Vit fara úr átta síðum upp í 12. Eykabláðið, sum kostar

Hanus Sørensen

Suni Johannessen

3,00 kr., verður átta síður í staðin fyri seks.

Suni sigur, at upplagið er ymiskt. Tað byrjaði við úggju eintøkum, men hevur verið heilt uppi á 35. "Her og Nú" kemur víða. Trý bløð fara til Danmarkar, til eina ommu, eina mostur og ein beiggja og ein beiggi er í Týsklandi. Bláðið hevur eisini haldarar í Havn, Sørvági og Klaksvík.

Suni sigur, tað gongur væl hjá teimum. Ongin trupulleiki er at útvega tilfar. Teir hava eisini lýsingar, men teir krevja ikki pengar fyri teir. Bláðið verður ljósritað og er í A5-stødd. Í "Her og Nú" eru tíðindi, framhaldssøga, barna-síður og annað.

Blaðið gera teir eftir skúlatíð. Men tá veðrið er gott, taka teir sær av løtum. Hinvegin eru teir øgiliga raskir viðhvørt og tá gera teir eykabláðið, so skjótt leygardagsblaðið er liðugt.

Suni sigur, at teir høvdu forvunnið sær nakrar hundrað krónur. Men so vóru teir í Havn og har var Tivoli...

- Tað var nokkso býtt. Vit ætla at keypa úgerð, so sum telefax, til blaðið og hava fleiri ætlanir, sigur ungi blaðstjórin í Hvannasundi.

- Tað gekk væl - haldi eg

Telefonprát við Ernst Sondum Dalsgarð, sum flaggdagin skrivaði tónlistarsøgu.

- Góðan dagin, tað er Ernst.

- Góðan dag, tað er Høgni á Sosialinum. Nú, hvussu gekst hjá tær fyrradagin?

- Tað gekst bara væl, haldi eg.

- Heldur tú?

- So væl, sum eg kundi gera tað undir slíkum viðurskiftum. Jú, jú eg var sjálvur væl nøgdur. Sjálvandi vóru onkur kiks innimillum, men sum heild gekst væl.

Ernst Sondum Dalsgarð av Velbastað skrivaði mikudagin, flaggdagin, eitt blað í føroysku tónlistarsøguni. Hendan dag hevði hann "debutkonsert" á Kongaliga Danske Musikkonservatorium.

Hann er fyrsti føroyingur, sum er komin so langt í tónlistarútbúgving. Hann byrjaði í 1982 og fekk diplomprógv í 1988. Tá fór hann í solistaflokk, sum tekur tvey ár. Og tað vóru hesi, sum endaðu flaggdagin, tá hann spældi fimm verk á floytuna. Klaverfylgispælið hevði Nahomi Suzuki úr Japan.

Ongin annar føroyingur er í solistaflokki nú. Men Ernst heldur, at føroyingar eru, sum hava gávurnar. Hann nevnr Onnu Klett og Páll Sólstein, sum hava eitt ár eftir á Konservatoriuminum. Men talan er nú um at seta nógv harðari upptøktreytir.

Atfinningar eru móti Konservatoriuminum fyri at útbúgva ov nógv solistar í mun til tørvin. Brúk er ikki fyri so nógvum. Heldur átti skúlin at útbúgvði fleiri musikkpedagogar.

FULT HÚS

Salurin var fullsettur, eini 250 fólk, tá Ernst spældi. Nógvar føroyingar, eisini foreldrin hjá Ernst, vóru millum áhoyrararnar og ummælarar hjá donskum dagbløðum.

Ernst spældi somu skrá sum á konsertunum í Føroyum fyrst í hesum mánaðinum.

- Já, tað gekst væl. Men tað er ringt at koma í gongd, tí man er so øgiliga nervøs.

- Hevði tú nervar?

- Ja, for sørin, eg var øgiliga nervøs, áðrenn eg byrjaði. Tað er ikki fyrr enn eftir steðgin, man kemur rættiliga í gongd. Solciðis hevur tað verið á øllum konsertum, eg havi spælt. Nú hevði eg eisini valt tvey heldur tung stykki fyrir steðgin.

- Tú svav væl náttina fyrir kortini?

- Ja, tað var í lagi. Men allan dagin hevði eg ilt í búkinum av nervum. Tað er ikki júst stuttligt.

Konservatoriumið festir debutkonsertirnar á band og goymir tær.

HEIM?

- Hvat so nú?

- Eg havi søkt starv sum lærari á Musikk-skúlanum í Føroyum og fái svar í komandi viku.

- Hvar alla tíðina verið ætlanin at koma heim aftur?

- Tað hevur tað nokk ikki. Skalt tú spæla, eru nógv betri møguleikar her niðri og eg kundi hugsað mær at roynt okkurt her. Men tað kann eisini bliva áhugavert at arbeiða í Føroyum. Hinvegin, so havi eg onga fasta inntøku, veri eg verðandi niðri, uttan eg fái orkestararbeiði og undirvísing. Eg havi undirvísing, men tað er kvøld-skúli og óvist frá ári til árs. Og fast orkestararbeiði er ringt at fáa, tí tað eru so nógv floytur.

Men at liva av at spæla á konsertum ber ikki til.

- Men hvat so, um tú ikki fært lærarastarv í Føroyum?

- So noyðist eg at liva av tí, eg kann fáa her niðri. Tað gongur nokk eisini.

SYNGUR

Ernst upplýsir nú, at hann ikki bara spælir floytu. Hann syngur eisini, í stóra kórinum hjá Danmarks

Ernst Sondum Dalsgarð er nú liðugur við átta ára útbúgving sína á Kongaliga danske Musikkonservatorium.

Radio. Og honum er ráðlagt at halda fram við sanginum. Ernst er tenorur og ikki bara tað, hann er eisini oratoritenorur. Ikki nógvar hava rødd til júst tað.

So avgerðin um at fara heim aftur er ikki tikin uttan umhugsan.

h d

- Eg havi verið kontórdama og telefondama

sigur Katrin Ottarsdóttir, filmsleikstjóri. Hon hevði ongantíð ventað, fyrsti føroyski leikfilmurin fór at verða so nógv eftirspurdur um allan heimin. Hon hevur næstan ikki havt stundir at fáast við filmslistarligt arbeiði, tí umsitingin av filminum hevur tikið nógvá tíð og orku.

Vit hava hitt hana og Hugin Eide í Keypmannahavn nú eitt ár er liðið, síðani "Atlantic Rhapsody" varð frumframfördur.

Katrin hevur ætlanir og í samrøðuni avdúkar hon eisini lívsdreymin sín.

Miðsiðurnar